

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1958/2019
16.01.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у правној ствари тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Ристић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Радивој Давидовац, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 5529/18 од 15.01.2019. године, у седници одржаној 16.01.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 5529/18 од 15.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 180/2014 од 19.10.2018. године, исправљене решењем истог суда П 180/2014 од 30.11.2018. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен примарни тужбени захтев тужиле. Ставом другим изреке, утврђено је да је пок. ВВ, уговором о поклону у корист туженог, овереним пред Основним судом у Котору 28.06.1999. године под Ов.бр. .../... непокретности: $\frac{1}{2}$ парцеле бр. ... и $\frac{1}{2}$ објекта бр. ... на парцели бр. ... КО ..., уписаних у лист непокретности бр. ... и $\frac{1}{5}$ дела парцеле бр. ... КО ..., уписане у лист непокретности бр. ... све код Дирекције за некретнине, Подручне јединице ..., Република Црна Гора, повредио нужни наследни део тужиле, који износи $\frac{1}{8}$ дела напред описаних непокретности, и да се врши редукација наведеног уговора о поклону, тако што се утврђује да је тужила сувласник на $\frac{1}{8}$ дела непокретности: $\frac{1}{2}$ парцеле бр. ... и $\frac{1}{2}$ објекта бр. ... на парцели бр. ... КО ..., уписане у лист непокретности бр. ... све код Дирекције за непокретности, Подручне јединице ..., Република Црна Гора. Ставом трећим изреке, одбијен је део примарног захтева који гласи: „Утврђује се да је уговор о доживотном издржавању закључен 05.06.2001. године пред Општинским судом у Новом Саду под бројем Р 200/2001 између туженог ББ, као даваоца издржавања и пок. ВВ, као примаоца издржавања симулован правни посао, и да овај уговор заправо представља уговор о поклону, и да је пок. ВВ учињеним располагањем овим поклоном, непокретности уписане у ЗКУЛ бр. ... КО ..., кућа и њива, ..., парцела бр. ..., површине 61a90m² у корист туженог, повредио нужни наследни део тужиле, који износи $\frac{1}{8}$ дела означене непокретности и да се врши редукација наведеног уговора о поклону, тако што се утврђује да је тужила сувласник са $\frac{1}{8}$ дела напред описане непокретности и да је

тужени дужан да трпи да се иста као власник са 1/8 дела укњижи на наведеној непокретности у надлежном катастру непокретности. Ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је пок. ВВ, уговором о поклону у корист туженог, овереним пред Основним судом у Котору 28.01.2004. године под Ов.П бр. .../..., права коришћења на непокретности –парцели бр. ... КО ..., уписане у лист непокретности бр. ... код Дирекције за некретнине, Подручне јединице ..., Република Црна Гора, повредио нужни наследни део тужиље и да се врши редукација наведеног уговора о поклону, тако што се утврђује да је тужиља сувласник са 1/8 дела те непокретности. Ставом петим изреке, делимично је усвојен евентуални захтев тужиље. Ставом шестим изреке, утврђено је да је пок. ВВ уговором о поклону у корист туженог, овереним пред Основним судом у Котору 28.01.2004. године под Ов. бр. .../..., права коришћења на непокретности –парцели бр. ... КО ..., уписане у лист непокретности бр. ... код Дирекције за некретнине, Подручне јединице ..., Република Црна Гора, повредио нужни наследни део тужиље који износи 1/8 дела напред описане непокретности у корист туженог и обавезан је тужени да тужиљи исплати новчану противвредност тог дела у износу од 34.058,50 евра, са законском затезном каматом почев од 19.10.2018. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате. Ставом седмим изреке, преко досуђеног износа па до траженог износа од 64.825 евра, са каматом по каматној стопи ЕЦБ увећаном за 8% казних поена годишње почев од 28.01.2004. године до 24.12.2012. године, а од 25.12.2012. године па до исплате са законском затезном каматом, евентуални захтев одбијен је. Ставом осмим изреке, одбијен је део евентуалног захтева који гласи: „Утврђује се да је уговор о доживотном издржавању закључен 05.06.2001. године пред Општинским судом у Новом Саду под Р 200/2001 између туженог, као даваоца издржавања и пок. ВВ, као примаоца издржавања, симулован правни посао, и да овај уговор заправо представља уговор о поклону и да је пок. ВВ, учињеним располагањем овим поклоном непокретности у ЗКУЛ бр. ... КО ..., кућа и њива ..., парцела бр. ... површине 61а90м2 у корист туженог повредио нужни наследни део тужиље који износи 1/8 дела напред описаних непокретности, и да се обавезе тужени да тужиљи исплати новчану противвредност тог дела у износу од 3.250.000,00 динара, са законском затезном каматом од 29.05.2012. године до исплате. Ставом деветим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 5529/18 од 15.01.2019. године, ставом првим изреке, жалба тужиље је одбијена и првостепена пресуда потврђена у побијаном одбијајућем делу одлуке о примарном тужбеном захтеву за утврђење да је уговор о доживотном издржавању закључен 05.06.2001. године пред Општинским судом у Новом Саду под бројем Р 200/2001 симулован правни посао и да представља уговор о поклону којим је повређен нужни део тужиље на непокретностима у ЗКУЛ бр. ... КО ..., уз утврђење сувласничког удела тужиље на тој непокретности (став трећи изреке); у одбијајућем делу одлуке о евентуалном захтеву за утврђење да је уговор о доживотном издржавању од 05.06.2001. године симулован правни посао и да представља уговор о поклону којим је повређен нужни део тужиље и захтев за исплату нужног дела тужиље повређеног наведеним уговором (став осми изреке), као и у одбијајућем делу одлуке о евентуалном тужбеном захтеву за исплату износа преко досуђених 34.058,50 евра до тражених 64.825 евра са каматом (став седми изреке). Ставом другим изреке, жалба туженог је делимично усвојена и првостепена пресуда преиначена у побијаном усвајајућем делу одлуке о примарном тужбеном захтеву из става два изреке првостепене пресуде, којим је одлучено о редукацији уговора о поклону и захтев тужиље за редукацију уговора о поклону овереног под Ов. 1447/99

дана 28.06.1999. године, уз утврђење да је тужила сувласник са 1/8 дела од сувласничког удела туженог на непокретностима у КО ... ближе описаном у ставу другом изреке првостепене пресуде одбијен је, и одбијен је захтев тужиле у побијаном усвајајућем делу из става шестог изреке којим је тужени обавезан да тужиле исплати 23.407 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са законском затезном каматом од 19.08.2008. године до исплате. Ставом трећим изреке, у преосталом побијаном усвајајућем делу из става другог изреке првостепене пресуде, којом је утврђено да је пок. ВВ уговором о поклону овереним под Ов. .../... дана 28.06.1999. године повредио нужни наследни део тужиле који износи 1/8 дела сувласничког удела туженог на непокретностима у КО ... ближе описане у ставу другом изреке првостепене пресуде и у делу којим је утврђено да је оставилац уговором о поклону од 28.01.2004. године повредио нужни наследни део тужиле, а тужени обавезан да тужиле исплати новчану противвредност тог дела у износу од 10.651,50 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате са законском затезном каматом од 19.10.2018. године до исплате и из става шестог изреке првостепене пресуде, жалба туженог је одбијена, а првостепена пресуда потврђена. Ставом четвртим изреке, укинута је одлука о трошковима поступка (став девети). Ставом петим изреке, одлучено је да се списи врате првостепеном суду ради одлучивања о евентуалном захтеву за исплату противвредности нужног дела тужиле на непокретностима у КО ... описаним у ставу другом изреке првостепене пресуде.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужила је благовремено изјавила ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Испитујући правилност другостепене пресуде у побијаном делу на основу члана 408. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 87/18), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је ћерка сада пок. ВВ из његовог првог брака са ГГ, док је тужени ББ, његов син из другог брака са ДД, са којом има и ћерку. Отац странака је био ..., ... у ... и председник ... у ..., а од 1973. године радио је као ... инспектор у ... . Средином деведесетих година, као последице ..., код њега су се, појавиле тегобе у горњем делу кичменог стуба, пршљеновима и у сплету нерава у њима. Дијагностикован му је цервикални синдром, који је за последицу имао окоштавања, цисте на мозгу и тиме проузроковане вртоглавице и мигренозне главобоље, које су временом биле учесталије и интензивније, али их је он држао под контролом уз помоћ лекова. Пет година је био на боловању, да би потом био пензионисан. Отац странака живео је са супругом (мајком туженог), туженим и ћерком до 2000. године у ..., а од тада је са супругом од маја до октобра боравио у ... или у викендици на ..., будући да му је сметала гужва на мору и у кући, због гостију. За време боравка у ... живели су у заједничком домаћинству са туженим, а у ... су боравили у стану његове пок. тетке. Отац странака је код лекара одлазио једном месечно, његова болест је подразумевала одређени режим живота, смањену активност, повећан надзор,

сталне масаже на које је одлазио у ... или у ..., примао је терапију у облику акупунктуре, ултразвука, биодинамичне струје, масаже и ласерских зрака, а користио је и најјаче лекове. Није имао потребу за непрекидном туђом негом и помоћи, јер је био покретан, могао је сам да се обуче и да једе, али није могао да обавља теже послове, због природе болести је било ризично да буде сам, тако да је поред њега увек била супруга, осим месец дана 2001. године, када је била спречена и када је са њим био тужени. Крајем 2001. године у ... је пао и исекао руку и врат на стаклени сто, а тужени га је одвео код лекара.

Отац странака је, као прималац издржавања са туженим, као даваоцем издржавања 05.06.2001. године закључио уговор о доживотном издржавању. У уговору је било наведено да живе у заједничком домаћинству у ... у кући, чији је сувласник давалац издржавања и да је прималац издржавања власник непокретности уписане у ЗКУЛ бр. ... КО ..., куће и њиве ..., парцела бр. ..., површине 61a90m², и да ће исте, након његове смрти, прећи у својину даваоца издржавања, док се тужени, као давалац издржавања обавезао да ће се старати о примаоцу издржавања, а нарочито бринути о његовом смештају, исхрани, облачењу и лечењу и након смрти сахранити га у складу са православним обичајима. Отац странака и његова супруга издржавали су се од пензије оца странака, која је била око 200 евра месечно, а који износ није био довољан за њихово издржавање, због чега им је тужени новчано помагао, а плаћао је и трошкове стана у ..., трошкове викендице на ..., као и трошкове лечења оца у приватним и државним установама, возио га на ВМА и у амбуланту на редовне терапије, куповао лекове и сл. Осим помоћи у финансијском смислу, тужени је помагао оцу када је требао да помери нешто тешко, а у обављању тешких физичких послова помагао је у време док је отац боравио у ... . Отац странака је преминуо 21.04.2004. године од последице излива крви у мозак. У време смрти био је држављанин Републике Србије и имао је пријављено пребивалиште у ... . Сахрањен је у Републици Црној Гори, а трошкове сахране и надгробног споменика, који су били око 5.000 до 6.000 евра, платио је тужени. Тужени живи у ..., а од 1999/2000 године бави се туризмом, након што му је отац поклонио парцелу у ..., а баба по оцу приземље куће саграђене на тој парцели.

Отац странака је, као поклонодавац са туженим, као поклонопримцем закључио уговор о поклону 28.06.1999. године, предмет уговора о поклону је била $\frac{1}{2}$ дела парцеле бр. ... и $\frac{1}{2}$ дела објекта бр. ... на парцели бр. ... КО ..., $\frac{1}{5}$ дела парцеле бр. .. КО ... и парцеле бр. .../..., .../..., ..., ..., ... и ... КО ... . Осим наведеног уговора о поклону отац странака је са туженим закључио још један уговор о поклону 28.01.2004. године, према ком уговору је отац странака туженом уступио право коришћења парцеле бр. ... КО ... . Пре овог уговора о поклону, баба странака је, као поклонодавац са туженим, као поклонопримцем закључила уговор о поклону 14.09.1999. године, чији је предмет било приземље са терасом објекта бр. 1, изграђеног на парцели бр. ..., уписане у лист бр. ... КО ... .

Након закључења уговора о поклону 28.01.2004. године у листу непокретности бр. ... Дирекције за некретнине, Подручне јединице ... од 22.09.2004. године била је уписана парцела бр. ... КО ..., која се састојала од воћњака површине 324 м², дворишта површине 500 м², породичне стамбене зграде површине 133 м², стамено – пословне зграде површине 39 м² и помоћне зграде површине 29 м², тако да је укупна површина парцеле била 1025 м². На наведеној парцели било је уписано право коришћења са $\frac{1}{1}$ дела у корист туженог. Породична стамбена зграда површине 133 м², била је уписана као својина ЂЂ са $\frac{1}{1}$ дела, стамбени простор у приземљу површине 106 м², као

својина туженог са 1/1 дела, стамбени простор П1 површине 106 м², као својина ЋЋ са 1/1 дела, стамбено пословна зграда површине 39 м², као својина ЕЕ са 1/1 дела и помоћна зграда површине 25 м², као својина ЕЕ са 1/1 дела.

Према стању Листа непокретности бр. ... од 21.12.2017. године парцела бр. ... је била уписана као заједничка својина туженог и ЕЕ, мајке туженог, а према подацима о објектима уписани су једносратна зграда површине 133 м², као својина туженог са 1/1 дела, приземље површине 106 м² и први спрат површине 106 м², као својина туженог, приземна зграда површине 39 м², као својина ... банке АД ... и приземна зграда површине 29 м², као својина ЕЕ. Према подацима из Листа непокретности за исту парцелу од 17.10.2018. године парцела бр. ... уписана је као грађевинска парцела површине 536 м² и породична стамбена зграда површине 181 м², односно укупне површине 717 м², као заједничка својина туженог и ЕЕ.

Тржишна вредност парцела бр. ... и .. КО ... на дан 19.10.2018. године била је 26 евра по м², односно вредност поклоњеног дела парцеле бр. ... КО ... била је 2.821 евра, док је вредност поклоњеног дела парцеле бр. ... КО ... била 2.152,80 евра. Тржишна вредност парцеле бр. ... КО ... на дан 19.10.2018. године била је 263 евра по м², док је вредност те парцеле у време закључења уговора о поклону била 156,96 евра по м², тако да је тржишна вредност парцеле бр. ... КО ... на дан 19.10.2018. године у површини коју је та парцела имала у време закључења уговора о поклону, по цени од 263 евра за м², била 272.468 евра за целу парцелу, од чега 1/8 дела је 34.058,50 евра.

Правноснажном пресудом донетом током поступка одлучено је захтеву тужиље у вези уговора о поклону 28.06.1999. године и непокретности - парцеле бр. .../..., .../..., ..., ..., ... и ... КО ..., тако што је обавезан тужени да тужиљи исплати противвредност њеног нужног наследног дела.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилно су одлучили нижестепени судови када су одбили, као неоснован захтев тужиље којим је тражила да се утврди да је уговор о доживотном издржавању закључен 05.06.2001. године између оца странака, као примаоца издржавања и туженог, као даваоца издржавања симулован правни посао и да овај уговор представља уговор о поклону.

Чланом 194. Закона о наслеђивању („Службени гласник РС“, број 46/95), прописано је да се уговором о доживотном издржавању обавезује прималац издржавања да се после његове смрти на даваоца издржавања пренесе својина тачно одређених ствари или каква друга права, а давалац издржавања се обавезује да га као накнаду за то издржава и да се брине о њему до краја његовог живота и да га после смрти сахрани. Ако што друго није уговорено, обавеза издржавања нарочито обухвата обезбеђивање становања, хране, одеће, обуће и одговарајућу негу у болести и старости, трошкове лечења и давање за свакодневне, уобичајене потребе.

Када се има у виду напред цитирана одредба Закона о наслеђивању и утврђено чињенично стање, правилно су нижестепени судови закључили да је воља уговорних страна била да закључе уговор о доживотном издржавању, с обзиром на то да је уговорено да тужени учествује у издржавању оца у оној мери и обиму који је оцу, због његовог здравственог и финансијског стања то било неопходно, а тужени је извршавао обавезе из уговора о доживотном издржавању, јер се старао о свим потребама оца од закључења предметног уговора о доживотном издржавању па све до његове смрти,

тако што му је давао новац, плаћао трошкове стана у ... и викендице на ..., као и трошкове лечења у приватним и државним установама, возио га на ВМА и у амбуланту на редовне терапије, куповао лекове, па се стога не ради о привидном уговору из члана 66. Закона о облигационим односима. Осим помоћи у финансијском смислу, тужени је оцу помагао и када је требао да помери нешто тешко, а помагао му је и у обављању тешких физичких послова у време када је отац боравио у .... Тужени је отац, по његовој жељи, сахранио у Црној Гори и подигао споменик. Околност да је тужени живео у ..., а да је отац странака са супругом боравио од маја до октобра у ... или у викендици на ..., није од утицаја на другачију одлуку, имајући у виду да из предметног уговора о доживотном издржавању следи да су уговорне стране констатовале, а не и уговориле заједницу живота, а тужени је издржаво и бринуо се о примаоцу издржавања до краја његовог живота и после смрти га сахранио. Супротно наводима ревизије, не ради се ни о уговору који је закључен у циљу лишавања тужиле наследних права на имовини, која је предмет уговора о доживотном издржавању, с обзиром на напред наведено, односно да је воља уговорних страна била да се закључи уговор о доживотном издржавању и да тужени учествује у издржавању оца у оној мери и обиму који је оцу, због његовог здравственог и финансијског стања био неопходан, а тужени је те своје обавезе извршавао на начин како је то напред наведено.

Са напред наведених разлога правилно су одлучили нижестепени судови када су одбили, као неоснован захтев тужиле којим је тражила да се утврди да је уговор о доживотном издржавању закључен 05.06.2001. године, симулован правни посао и да представља уговор о поклону, којим је повређен нужни део тужиле на непокретностима уписаним у ЗКУЛ бр. ... КО ..., и да се утврди сувласнички удео тужиле на тим непокретностима до висине њеног нужног дела, односно евентуални захтев тужиле којим је тражила да се утврди да је уговор о доживотном издржавању од 05.06.2001. године симулован правни посао и да представља уговор о поклону, којим је повређен њен нужни део и стим у вези да се обавезе тужени да јој исплати противвредност њеног нужног дела, правилном применом материјалног права.

Првостепени суд је усвојио захтев тужиле којим је тражила да се утврди да је отац странака уговором о поклону закљученим 28.06.1999. године у корист туженог повредио њен нужни наследни део, који износи 1/8 дела непокретности које су биле предмет тог уговора о поклону и утврдио да је тужила сувласник са 1/8 дела на непокретности које су биле предмет тог уговора, применом члана 39, 40, 42, 43. Закона о наслеђивању, сматрајући да је учињеним поклоном повређен нужни наследни део тужиле, који износи 1/8 удела. Првостепени суд је усвојио и евентуални захтев тужиле којим је тражила да се утврди да је отац странака уговором о поклону од 28.01.2004. године у корист туженог повредио њен нужни наследни део, који износи 1/8 дела непокретности која је била предмет тог уговора о поклону и обавезао туженог да тужили исплати новчану противвредност тог дела у висини од 34.058,50 евра, са законском затезном каматом од 19.10.2018. године до исплате, све у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, применом члана 43. и 53. Закона о наслеђивању, а одбио, као неоснован захтев тужиле преко досуђеног а до траженог износа од 64.825,00 евра.

Другостепени суд је одлучујући о жалби туженог преиначио првостепену пресуду у делу у коме је усвојен захтев тужиле о редукацији уговора о поклону закљученог 28.06.1999. године и одбио као неоснован захтев тужиле за редукацију тог уговора о поклону и утврђење да је тужила сувласник са 1/8 дела од сувласничког дела

туженог на непокретностима у КО ..., које су биле предмет тог уговора о поклону, сматрајући да тужиља има право на исплату противвредности свог нужног дела, а не на право на утврђење сувласништва на тим непокретностима. Другостепени суд је потврдио првостепену пресуду у делу у коме је усвојен захтев тужиље и утврђено да је отац странака уговором о поклону од 28.01.2004. године повредио нужни наследни део тужиље и стим у вези обавезао туженг да тужиљи исплати новчану противвредност тог дела у висини од 10.651,50 евра, са каматом, а преиначио и одбио као неоснован захтев тужиље у делу у коме је обавезан тужени да тужиљи по истом основу исплати још 23.407,00 евра, са каматом, а потврдио у делу у коме је одбијен, као неоснован захтев тужиље за исплату по истом основу преко износа од 34.058,50 евра до траженог износа од 64.825,00 евра, са каматом, са образложењем да отац странака није могао да располаже целом парцелом која је била предмет тог уговора о поклону, већ само делом парцеле која није била под објектима, и да тужиљи на име повреде нужног дела припада новчана противвредност 1/8 дела површине парцеле којом је он могао да располаже.

Чланом 39. став 1. Закона о наслеђивању („Службени гласник РС“, бр. 46/95), прописано је да нужни наследници су оставиоचेви: потомци, усвојеници и њихови потомци, брачни друг, родитељи, усвојилац, браће и сестре, дедови и бабе и остали преци. Чланом 40. став 1. истог закона, прописано је да нужним наследницима припада део заоставштине којим оставилац није могао располагати и који се назива нужним делом. Ставом 2. истог члана, прописано је да нужни део потомака, усвојеника и његових потомака и оставиочевог брачног друга је половина, а нужни део осталих нужних наследника је трећина дела који би сваком од њих припао по законском реду наслеђивања. Чланом 42. истог закона, прописано је да нужни део је повређен ако је вредност оставиочевих завештајних располагања и поклона учињених нужном наследнику или лицу уместо кога овај долази на наслеђе мања од вредности наследниковог нужног дела. Чланом 48. истог закона, прописан је начин утврђивања вредности заоставштине на основу које се израчунава нужни део. Ставом 1. истог члана, прописано је да најпре се пописује и процењује целокупна имовина коју је оставилац имао у тренутку смрти, заједно са свим његовим завештајним (тестаменталним) располагањима, свим његовим потраживањима, па и оним према неком од наследника, изузев очигледно ненаплативих. Ставом 2. истог члана, прописано је да од тако утврђене вредности одбија се затим износ оставиочевих дугова, као и износ трошкова пописа и процене заоставштине и уобичајених трошкова његове сахране. Ставом 3. истог члана, прописано је да тако добијеном остатку додаје се вредност свих поклона које је оставилац ма на који начин учинио неком од законских наследника, независно од тога ком наследном реду припадају и да ли могу и хоће да наследе, као и вредност поклона за које је оставилац наредио да се наследнику не урачунају у наследни део. Чланом 51. Закона о наслеђивању прописано је да при процењивању поклона цени се вредност поклоњене ствари у тренутку утврђивања вредности заоставштине, али према њеном стању у време кад је поклоњена.

Сходно напред цитираним одредбама Закона о наслеђивању, ради израчунавања нужног дела, потребно је утврдити вредност заоставштине и то тако што се прво изврши попис и процена заоставштине, како би се утврдила актива заоставштине, коју чине сва наслеђивању пододна права која је оставилац имао у тренутку смрти, затим се утврђује пасива заоставштине, коју чине оставиочеви дугови, трошкови пописа и процене, трошкови сахране, након чега се од вредности активе одузима вредност пасиве, како би се утврдила нето вредност заоставштине. Нето вредност заоставштине

се сабира са вредношћу поклона које је оставилац учинио неком лицу из круга законских наследника, као и вредност поклона које је учинио било ком лицу у последњој години живота, при томе се при процењивању поклона цени вредност поклоњене ствари у тренутку утврђивања заоставштине, али према њеном стању у време кад је поклоњена, на који начин се добија обрачунска вредност заоставштине, на основу које се утврђује нужни наследни део. Код утврђеног да је тужила нужни наследник, да из списка следи да отац странака за живота није располагао својом целокупном имовином, а што је и сама тужила навела у тужби, а у оставинском поступку доставила доказ да је отац био власник непокретности уписане у лист непокретности бр. ... КО ..., то је било неопходно утврдити вредност заоставштине, односно обрачунску вредност заоставштине на основу које би се израчунао нужни део, па како тужила, на којој је био терет доказивања нити је доставила доказе нити предложила извођење доказа како би се утврдила обрачунска вредност заоставштине на основу које би се израчунао нужни део, већ само предложила да се утврди вредност учињених поклона туженом, то је неоснован овај захтев тужиле. Осим тога, захтев тужиле је неоснован, јер према члану 51. Закона о наслеђивању при процењивању поклона цени се вредност поклоњене ствари у тренутку утврђивања вредности заоставштине, али према њеном стању у време кад је поклоњена, а што је такође било неопходно утврдити ради доношења правилне одлуке о захтеву тужиле, на коју околност тужила нити је доставила доказе нити предлагала исте. Стога, како није утврђена вредност заоставштине на начин како је то напред наведено, а како је то прописано Законом о наслеђивању, на основу које се израчунава нужни део, нити је тужила на те околности доставила доказе, нити предлагала извођење доказа, већ само да се утврди вредност учињених поклона туженом, то је одбијена, као неоснована ревизија тужиле и потврђена другостепена пресуда у наведеном побијаном делу, а стим у вези су неосновани и наводи ревизије.

Са напред наведених разлога, на основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић